

SLOVENSKI NAROD.

Is taja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za ostanila plačuje se od štiristopne petit-viate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Skozi okno.

V včerajšnji seji poslanske zbornice so nemški nacionalci, na čelu jim Hohenburger in Hofmann-Wellenhof, podali interpelacijo, katera se nanaša na nas Slovence in v kateri se zrcali vsa tista blazna prepotentnost, katera navdaja to stranko.

Interpelantje so razkačeni kakor gadje, ker je vlada poklicala dr. Babnika, „einen bekannten slovenischen Politiker“, v ministerstvo in imenovala dr. Hrašovca, „einen bekannten slovenischen Hetzer“, sodnim pristavom v Mariboru ter brubajo ogenj in žveplo, ker so čuli, da je najvišje sodišče v zadevi ravnopravnosti slovenskega jezika pri graškem nadsodišču baje razsodilo v smislu pravice in spoznalo postopanje slavnostnega Ledenigovega senata za nepravilno in nezakonito.

Ta interpelacija ima očitni namen, ščuvati in hojskati nemško ljudstvo proti vladi in proti našemu narodu ter nemškemu fanatizmu priliti novega olja. Nemški nacionalci so zopet jedenkrat govorili skozi okno in zato svojo interpelacijo našemili z najkrepkejšimi akcenti in prepredli z najstrupenejšimi podtikanji in zasramovanji slovenskega uradništva.

Vladi očitajo, da si je zagotovila podporo slovenskih poslancev z obljubo, da premesti „agitatorične moči“ s Kranjskega na Spodnje Štajersko in na Koroško, da v prihodnje pri imenovanjih ne bo odločevala ne nadarjenost, ne znanje, ne marljivost, ampak samo slovensko rojstvo, in dokaz tega je imenovanje dr. Hrašovca sodnim pristavom v Mariboru, kateri dr. Hrašovec je baje preskočil več „vrlih“ prednikov in je bil imenovan, ne da bi bilo ministerstvo se oziralo na predlog višjega sodišča, ter pridelitev dr. Babnika pravosodnemu ministerstvu v službovanje, katera pridelitev po mnenju interpelantov iz stvarnih razlogov nikakor ni opravičena. Ti imenovanji sta interpelantom povod, da očitajo vladi ugled pravosodja oškodujoče barantanje, vsled katerega mora ljudstvo izgubiti vero v avtoriteto in v pravosodstvo, češ, delovanje slovenskih uradnikov priča, da uničujejo „narodni mir“.

Nadalje očitajo vladi, da je, kakor v kaki polbarbarski balkanski državi, uplivala na najvišje

sodišče, da je obsodilo postopanje Ledenigovega senata, in sicer trdi, da je ad hoc sestavila senat, v katerem so imeli češki in poljski dvorni svetniki večino, in da je ta senat proti glasom nemških prisednikov ugodil slovenski pritožbi.

Če pogledamo nekoliko v preteklost, najdemo na tisoče dokazov, da so Nemci od nekaj zastopali stališče divjaške brutalnosti. Vse javne službe — od prve do zadnje — so popolnjevali z agitatorji nemških strank in trikrat gorje sistemom slovenskemu uradniku, ki ni hotel izdati svojega naroda in ni hotel zatajiti svojega prepričanja. Preganjali so ga kakor steklega psa in niso prej mirovali, da so ga uničili. Imena Auersperg, Widmann in Waser označujejo tisti sistem.

Stranka, ki ima tako tolovajsko preteklost za seboj, taka stranka bi ne smela ziniti, kadar se zgodi korak, ki naj popravi vnebovpijoče krivice, storjene slovenskemu narodu.

Naša naloga ni, zagovarjati vlado. Nam ni znano, kakšen delokrog je dru. Babniku odkazan v ministerstvu, vemo pa, da ima prav toliko pravice do podeljenega mesta, kakor vsak Nemec. Tudi nam ni znano, da-li se je vlada držala pri imenovanju dra. Hrašovca predloga višjega sodišča ali ne, pač pa je znano, da so pri mariborskem okrož. sodišču, v čegar okolišu je ogromna večina prebivalstva slovenske narodnosti, nastavljeni največ nemški uradniki, dasi ima vsak narod pravico zahtevati, naj mu krub pravice režejo sodniki njegove krvi in ne njegovi narodni sovražniki. Ako se vlada ni držala predloga višjega sodišča, je to gotovo storila le v prepričanju, da so pri graškem višjem sodišču glede imenovanja uradnikov še vedno veljavi Waserjeva načela. Naposled nam tudi še ni znano, ali je najvišje sodišče že razsodilo v zadevi ravnopravnosti slovenskega jezika ali ne in kako je bil sestavljen dotični senat, vemo pa, da so vsi členi najvišjega sodišča enakopravni in da so njega poljski in češki členi vsaj tako pošteni in objektivni, kakor nemški. Poljskim in češkim členom še ni mogel nihče ničesar očitati, dočim se da o nemških členih marsikaj povedati, žal, da samo pod zaščito imunitete.

Jedno pa se lahko reče: da so mnogi Nemci, ko so bili na krmilu, zlorabili justico in jo ponižali za svojo dekle in da je vsled tega nezasišana predrznost, ako taki ljudje besedičijo o moralni škodi, katero prouzroče pravosodju v slovenskih krajih nastavljeni slovenski sodni uradniki.

Tisti Nemci, ki očitno kažejo svoje sovraštvo proti narodnosti prebivalstva, ki agitujejo in ščujejo proti vsemu, kar je slovenskega, ki zlorabljajo justico v pangermansko propagando, ki tirajo protiaustrijsko agitacijo in zametujejo ravnopravnost avtohtonega prebivalstva, ti so zaslonbe avtoritete in po sodbi Hohenburgerjevi vredni zupanja, dočim je slovenski uradnik hujskač, ker je zmogel narodovega jezika in ga ne zametuje, ker spoštuje narodnost prebivalstva, je zvest državi in cesarju, a noče delati tlake ne Wolfu ne Hohenburgerju.

Stvarna polemika proti stališču nemških nacionalcev je popolnoma nemogoča, ker ne poznajo in nečejo pripoznati nobene pravice, ker prisegajo na načelo, da smo Slovenci popolnoma brezpraven živelj, kateri se mora prej kakor prej vtopiti v nemškem morju. To načelo se vleče kakor rudeča nit tudi po Hohenburgerjevi interpelaciji, in nam kaže, kako bi se nam godilo, ako bi prišli ti ljudje še kdaj na krmilo.

Upamo, da naskoki nemških nacionalcev ne oplaše vlade, in da bo neustrašno nadaljevala začetno delo in postopala pravično, saj ji mora površen pogled na razmere pokazati, da so nemški uradniki v slovenskih krajih podkopali pri ljudstvu skoro vso vero v pravičnost, in da to ljudstvo do uprave nima več zaupanja, kakor za časa kmetijskih puntov.

V Ljubljani, 11. novembra.

Državni zbor. V zadnji seji se je nadaljevala razprava glede obtožbe Badenijega ministerstva. Poslanec Kaiser (nemško narodne stranke) se je spominjal novembra 1. 1897. ter dejal, da ga mahuje november 1. 1898. Takrat se je pozvalo vojaštvo proti Nemcem in za plačilo se je sedaj ukazalo, da morajo biti vojaki — nemi. Armada nima več armadnega jezika. Vse mora molčati, vojaki in

LISTEK.

Dnevnik.

Spisala „Z.“

„Oh, če ni to križ,“ je vzdihnila, podprla glavo in ježno gledala tiste muhe in mušice, ki so rajale v toplem poletnem zraku.

I no, seveda je bil križ! Lepa sedemnajstletna Margica je imela vzroka dovelj vzdihovati. Oni dan je dobila za god lepo, okusno vezano knjižico, na katere platnici se je zlatilo in bliščalo v umetno zavutih črkah: „Dnevnik“.

Dà, ta dnevnik! Pa kako se je še veselila te stvari grde! Zapestnice pa broša, fina letna tkalina in še tisti sladki, zapeljivi bonboni, vse se je moralo skriti pred to tenko rujavkasto knjižico.

Seveda — dnevnik, to ni kar si bodi. Dnevnik pišejo navadno srečne neveste, sploh le take, ki imajo kaj interesantne snovi za zlatoobrezano stvar. — Pa to je ravno! Pa piši, če imaš kaj! — Ko bi bila vsaj že na kakem plesu kdaj, pa nič, nič, kar bi bilo podobno vsaj senci kakega romančka ali vsaj začetku kake dogodbice, interesantne in ne navadne seveda!

„Pa naj kdo reče, da to ni smola,“ je zagodrnjala spet in krenila z glavo, da so mehki črni

kodri poskakovali krog belega čela. In zopet je gledala muhe. Prav za prav bi bilo prijetno v tej le mali, hladni vrtni lopici, kjer vse tako lepo in sveže dehti, ko bi le „te smole“ ne bilo. Tako je mislila ter ježno zaprla nesrečni dnevnik. Mali, beli zobki grizli so nejevoljno črno držalo in zadaj za tistim belim, nežnim čelcem se je podilo sto mislij.

Pa je bila že smola, prava pravcata smola. Od punčk vendar ne more pisati v dnevnik in nje institutske prijateljice, stara, stroga teta pa nagajivi brat, o, to tudi ni nič.

No, bratranec, dà, bratranec Feri v svoji prikupljivi častniški uniformi, no, ta bi že bil pripraven junak za dnevnik. Brčice, hm, brčice prav lepe so res in oči te se tudi dovelj svetijo. Dà, ta bi že bil, velik ravno prav, vitek dovelj, res, vse bi bilo, ko le ne bi bil tako pust, tako neizrečeno, čez vse mere pust, kakor je naša sedemnajstletna Margica že tolikokrat dejala, obžalovaje seveda.

„Oh, ta smola,“ je vzdihnila prav iz dna srca.

In kdo more kaj, če je Margica že v tretje prav odločno poklicala „to smolo“ v pomoč? — No, pa včasih res nekaj pomaga, čeravno le včasih.

Nekaj je zažvenkljalo po pesku in mej vhodom je stalo nekaj prav brhkemu mlademu častniku podobnega.

„Feri!“ — Lej, lej, kdo bi mislil, da je ta Margica tako plašljiva in nervozna, saj ji sicer držalo ni padalo tako rado iz rok!

Dà, Feri ni bil danes prav nič pust, prav čisto nič. Tako vlnudno je pobral peresnik in izročil ga z lehnim, elegantnim poklonom.

„Kaj pa je Margica?“ je vprašal ljubeznivo ter sel poleg nje na klop.

„O, dnevnik?“ se je čudil ter se pomaknil bliže in pogledal na prvo stran, kjer je bilo z lepo kaligrafično pisavo zapisano: „dne 1. avgusta“.

„Samo to,“ je dejal pomilovaje in si sukal brčice, češ, „kaj bo to revče!“

Margica pa je razjezil ta ton. „Za-me je tudi to dovelj,“ se je odrezala v hitrici.

„E e e? No, res skromna!“ in gledal jo je tako malce navihano izpod dolgih, temnih obrvij.

„Kaj skromna,“ se je jezila, „pa mi ti povej kaj boljšega,“ in ježno se je odmaknila od njega.

Vedno se je morala pripraviti s tem bratrancem. Pa tudi ni čuda, kdo bi se ne prepiral s takim pustežem, ki drugega ne zna, ko človeka jeziti in nagajati. In še malo dlje se je odmaknila od njega.

„Margica — huda? — Nič ne de, bode že bolje! Prav za prav, — veš kaj se piše v dnevnik?“

„Vem.“

poslanci. Molčanje pa je znak smrti, in kmalu bo tudi avstrijska država nema. Nadalje je dejal govornik, da umakne svojo obtožnico, ako izjavi predsednik, da ostane lani izvoljeni obtožni odsek. Radeni je tako velik zločinec, da se ne bavi rad z njim. Vojaštva in policije ne rabijo nikjer, tudi na Ogorskem ne, dasi je ondu tudi obstrukcija. Danes je obstrukcija še prav tako opravičena, kakor lani, kajti jezikovne naredbe še niso odpravljene. Sedaj se hoče Nemcem še gospodarski škodovati. Zvestoba Nemcev do vladarja je bila že davno slavna in ostane neomajana, dasi se hoče Nemcem vzeti narodno čustvo. Govornik je radoveden, kako bo glasovala katol. nar. stranka glede obtožbe, in po njegovem mnenju mora vsakdo, ki ima čut za pravico, glasovati za predlog. Posl. Pergelt je apeliral na katol. narodno stranko in se gorko spominjal v Brigittenau l. 1848 ustreljenega nemškega patrijota Bluma. Posl. Türk je trdil, da zadeva največja krivda, da so sedanje politične razmere toli žalostne, grofa Goluchovskega, ki je oče jezikovnih naredb. Zato obstajajo naredbe še danes, dasi sta padla Badeni in Gautsch. Nato je zagovarjal Schönerrjance, češ, da je njihov patrijotizem gotovo mnogo večji kakor poljski. Da so postali Nemci toli obupni v porabi raznih parlamentarnih sredstev, tega je kriva vlada in so krivi najvišji krogi, ki Nemcev nečejo razumeti. Češka država pa ne sme nastati, ker bi bila smrt avstrijskemu nemštvu. Zato bodo Nemci pobijali češko politiko in vsako vlado, ki jo podpira. Nemci se pa ne boje razen Boga nikogar. Posl. Bendel (nem. napredna stranka) je pobijal dr. Kaizlovo trditve glede jezikovnih naredb ter dejal, ko Nemci ne bodo videli v Avstriji svoje zaščite, izgine iz njih vsa ljubezen do te države. Posl. Prade (nem. nar. stranke) je rekel, naj se pošlje cesarju stenografski zapisnik, da spozna razmere. Cesar je nemški knez in nemožno je misliti, da ve vse. Ako spozna resnico, ne bodo sedanje razmere več obstajale. Potem se je razprava pretrgala. Prišli so na vrsto nujni predlogi za podporo poškodovanim krajem. Nato je vprašal posl. Scheicher predsednika, če ne ve kaj o dvoboju Wolfa Gniwosza, na kar je dejal predsednik, da je skušal dvoboj zabraniti. Posl. opat Treuinfels je predložil nujen predlog, naj se izvoli odsek 24 členov, ki določijo statute za častni sod. Izključen pa naj bo dvojoj.

Afera Dreyfus. Kasacijsko sodišče je odredilo nove bišne preiskave pri ljudeh, ki so imeli z Esterhazyjem zveze. Pri zagovorniku Esterhazyja so dobili pismo, čegar vsebina je sicer navadna, a papir je isti, na kakoršnem je bil pisan *borderEAU*. Leta 1894. sta iskala Bertillon in Cochefert zaman pri vseh prodajalcih papirja. Tedaj pa se je dognalo, da je rabil tak papir Esterhazy. Kasacijski dvor namera razen 5 bivših vojnih ministrov zaslišati tudi sedanjega, t. j. Freycineta. Njega izpoved bo posebno važna.

Angleško oboroževanje se še vedno nadaljuje. V Devonportu zbrana takozvana Emergency-eskadra (ladijeve za silo) je tudi pripravljena na boj. V Portsmouthu delajo z največjo naglico ponoči in podnevi ladije, popravljajo stare in dovršujejo nove.

„Hm, dvomim. V dnevnik se vpisavajo samo poljubi, objemi, opisava se samo ljubezen, — veš, samo ljubezen!“

Kako resno ji je zatrjeval to! I no, saj je tudi sama vedela, o ljubezni, da, čemu je pa potem dnevnik?

„Veš kaj je ljubezen?“ jo je vprašal in primaknil se je prav blizu k njej.

„Vem!“

„Res? —?“

„I seveda, brala sem že dovolj!“ je zatrjevala in vroče ji je postajalo. Najbrž je zavratnik preozek, je mislila in hotela popraviti ga z roko.

Pa ta Feri je bil tako čuden. Prijel jo je za roko, kojo je komaj povzdignila. In potem ji je gledal v oči tako, da ji je bilo čim dalje bolj vroče in kar nakrat se je zasmejala, pol tiho, pa tako, da se ji je nekaj začelo gibati v prsih.

„Veš, Margarica, ničesar ne veš, ničesar.“

Mislila je, da je hud, ker je hipoma spustil roko. Pa ni bil. Objel jo je krog pasu in poljubljal jo je, da ji je zmanjkovalo sape.

Tega res še ni vedela Margica, a ker je bilo lepo, nebeško lepo, pustila je, da je pritiskal svoje vroče ustnice na njene, da so se tiste mehke brčice dotikale njenih lic...

jejo začete. Tudi ladije, ki imajo službo po raznih lukah, so poklicali domov. Na vseh koncih in krajih torej se pripravljajo Angleži na boj, a nihče ne more povedati z vso gotovostjo proti komu in zakaj! Lord Salisbury je imel pri svečanosti lorda mayorja govor, v katerem je dejal, da je vstopila Amerika v azijsko in morda tudi v evropsko politiko. To dejstvo je nevarno miru in le zato se Anglija oborožuje.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. novembra.

— (Potrjen zakon) Cesar je potrdil v dež. zboru kranjskem sklenjeni zakon, s katerim so se za kmetijske občine uvedle direktne volitve v deželni zbor.

— („Naša straža“) Ustanovni zbor društva „Naša straža“ vršil se bo 15. t. m. ob 6. uri zvečer. Členi pripravljalnega odbora bodo od 5. do 6. ure zvečer sprejemali oglase pristopa k društvu; oglase sicer sprejemajo tudi slovenski drž. poslanci pismenim potom.

— (Poslanec grof Ervin Auersperg) je odložil svoj mandat za deželni zbor kranjski. Ali je ob enem odložil tudi svoj državnozborni mandat, nam ni znano.

— (Osebnost) Zdravnik g. dr. Robida se preseli za nekaj časa na Dunaj, da spopolni svoje nauke specialno v psihijatriji.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Jutri, v soboto, se bo igrala prvič v sezoni znamenita Moser-Schöthanova petdejska veseloigra „Vojna v miru“, ki je na repertoaru vseh večjih gledališč. Glavne vloge so v rokah gospe Polakove, g. Inemanna, g. Prejca in g. Deyla. Predstava bo, sodeč po današnji generalni skušnji, izborna. — Prihodnji teden se bo pela velepriljubljena poljska opera „Halka“. — Intendantca je sprejela za vpriporitev dve izvorni igri: rodbinsko dramo „Sin“, spisal Eng. Gangl, in burko „Sestane“, spisal Anton Medved. Obe igri sta sprejeti in se bode ta igrali že prihodnji mesec.

— (Slovensko gledališče.) Koncem poročila o primieri „Klarice na vojaških vajah“ smo zapisali, da bo v splošnem in specialnem opereta tekla prihodnjič gladkejša in dovršenejša. In nismo se motili! Včerajšnja „Klarica na vojaških vajah“ je izborna uspela. Pri nas nimamo strogo operetnega obojja, zato je treba, da se naše igralki in naši igralci polagoma uživajo v opereto, da igrajo in pojo v onem lahkem, posebnem tonu, ki ga zahtevajo take stvari. In tako je sinoči objel vse osebje duh Klarici, da je z njo vred prav izvrstno prebilo veselje in težave vojaških vaj. Gospa Polakova je bila tako v ženski, kakor v vojaški opravi fina, živahna, prav izborna Klarica, da zasluži kot zadnjič vso pohvalo. Takisto smo bili zadovoljni tudi sinoči s petjem in igranjem gđne. Stastne, ki je bila po svojih močeh kar najpričnejša Bérénice. Zadnjič smo rekli, da je igral g. Prejac ulogo Vivarelovo ugodno, danes moramo priznati, da jo je igral prav dobro. Bil je jako živahen Vivarel, častnik simpatične zunanosti, možkega kretanja in svoji ulogi docela primerne igre. Gledali smo ga prav z veseljem in zadovoljstvom na odru. Ume se ob sebi, da je g. Inemann rešil tudi včeraj svojo nalogo izborna, da je bil torej

In dolgo sta sedela tam v vrtni lopici. Margici se bratranec nič več ni zdel pust in nič več ni premišljevala, kaj vpiše v dnevnik. Zapuščena je ležala knjižica na mizi, a vendar jo je Margica, ko sta čez dolgo časa se vrnila v vilo, vzela seboj.

Saj ni bila težka ta mala drobna knjižica; lahko jo je nesla, sosebeno ker jo je „njen Feri“, prejšnji pustež, — ki sicer še nikdar ni tako hitro avanziral v naslovih, — tako krepko in ljubeznivo podpiral.

Potem zvečer je seveda mama zvedela, da ni zastoj podarila dnevnika Margici in da je bratranec Feri najboljši in najlepši človek, kar jih hodi pod sinjim nebom.

Dolgo so čuli tedaj v vili, a bil je prvi večer, da se Margica ni prepirala s svojim bratrancom.

Davnaj je že plavalo solnce na nebu in davnaj je izginila rosa, ko je šele vstala drugi dan, sicer jako pridna Margica.

Pa še sedaj ji je obrazek prav zaspano zrl iz zrcala, čeravno ga je trla z brisalnikom, da jo je skelela koža. — Ni čuda! — Ta dnevnik — ta dnevnik je bil kriv. Saj se pišejo notri poljubi, saj se pišejo ljubezen!

Oh, ta dnevnik, oh, ta ljubezen!...

tak Gibard, kakoršen more biti samo on. Gosp. VI. Housa je bil tudi sinoči ljubeznivi, šaljivi in dotipni Michonnet, ki nam je pa v igri in v petju ugajal še bolj nego zadnjič, da ga moramo prav toplo pohvaliti. Občinstvo samo ga je hvalilo z glasnim ploskanjem. Gg. Deyl, Lovšin, Vero všek, Fedyczkowski in Danilo so nam jako ugajali, zlasti nam je bila všeč izborna maska g. Danila. Izmej ženskih ulog moramo omeniti še Nichotte gđne. Slavčeve ter Oktavijo gospe Danilove. Zbor je pel in igral čvrsto in živahno. Gledališče, ki je bilo dobro obiskano, je odmevalo smehu in ploskanja. In tako kot včeraj uprizorjena in igrana operata vse to zasluži in bo gotovo še večkrat napolnila gledališče in zabavala občinstvo. Konstatovati moramo končno, da so bili odmor mej dejanji in dejanjo samo primerno krajši, kar je „Klarici na vojaških vajah“ le v korist.

— (Gospa Pavla Martinakova †) Po kratki bolezni umrla je sinoči gospa Pavla Martinakova, rojena Arce, soproga g. deželnosodnega svetnika Jos. Martinaka, jedna najodličnejših slovenskih dam, katera je bila radi svojega blagega srca, radi svoje ljubeznivosti in svojega čistega rodoljubja spoštovana v vseh krogih in je uživala splošne simpatije, in katera ostane v ljubem spominu vsem, ki so jo poznali!

— (Pevsko društvo „Ljubljana“ in tam-buraški klub „Zvezda“) priredita v nedeljo dne 13. t. m. skupno svoj „Martinov večer“ v Sokolovi telovadnici „Narodnega doma“ z naslednjim vzporedom: 1. D. Barborič: Koračnica slov. narodnih pesni. 2. A. Foerster: „Slovo“, narodna, moški zbor. 3. Cizbulka-Bartl: Štefanija-gavota. 4. D. Jenko: „Na moru“, moški zbor. 5. M. Adamič: Venec slovenskih narodnih pesni. 6. A. Nedved: a) „Kranjska dežela“, b) „Danilo“, poje s spremljevanjem glasovirja gosp. Avg. Polašek. 7. Gj. Eisenhuth M. pl. Farkaš: Mazurka. 8. Foerster: „Plainska“, (slov. tur.), moški zbor. 9. Parma: Pozdrav gorenjske, valček. 10. D. Jenko: „Što čutiš, Srbije tužni?“, moški zbor. 11. M. Mayer: Hrvatsko kolo. 12. Il. Volarič: „V zvečer“, moški zbor, bariton-solo poje g. Avg. Polašek. 13. Iv. pl. Zajc M. pl. Farkaš: „U boji!“ Začetek točno ob 7. uri zvečer. Vstopnina 20 kr. za osebo. K mnogobrojni udeležbi najljubše vabita odbora.

— (Kranjska stavbna družba in delavci.) Prijatelj našega lista nam piše: Davi sem stal pred novim vladnim poslopjem, ko začujem silno vpije in zmerjanje. Pristopim bliže in vidim ravnatelja stavbne družbe, kateri je nemudoma signal od dela tri tesarje, češ, da včeraj niso ničesar naredili. Poizvedoval sem kako in kaj in izvedel od strokovnjaka, da se je delavcem zgodila krivica, in da so tudi včeraj storili svojo dolžnost kakor vselej v dolgih letih, kar že delajo pri stavbni družbi. Sploh se čuje, da ravna stavbna družba z delavci jako trdo in nelepo. Tako, kakor davi ravnatelj te družbe, se s poštenimi delavci ne sme postopati.

— (Mestni stražniški vodja Ivan Ižano) je včeraj zvečer po mučni bolezni umrl. Ranjki bil je sin mestnega detektiva Ivana Ižanca in je služil pri mestni policijski straži od 30. septembra 1880. Stražniškim vodjo je bil imenovan leta 1892. Bil je priden in vesten služabnik.

— (Utopljenka.) Včeraj popoldne okoli pol 1. ure našla je delavčeva žena Ivana Lampel v Gradašci blizu Kolezijskih ulic plavati žensko truplo. Na lice mesta poklicana komisija je konstatovala, da nima utopljenka na sebi nobenih sledov, da bi bila na silovit način končala življenje. Dasi se je bilo na mestu, kjer se je utopljenka potegnila iz vode, nabralo kaj mnogo ljudi, vender je ni nobeden spoznal. Šele tekotom popoldneva se je dognalo, da je utopljenka 60 let stara Terezija Jaklič, rojena na Ježici, stanujoča v Florijanskih ulicah št. 23. Terezija Jaklič bila je predvčeršnjim popoldne pri svoji sestri A. P. na Rimski cesti, proti kateri se je bila izrazila, da se je že naveličala življenja. Okoli 5 ure popoldne je odšla od sestre. Nekemu delavcu je pripovedovala, da mora iti v Kolezijo, kjer ima „bestelengo“. Od tega časa naprej je ni nihče več videl. Terezija Jaklič uživala je miloščino in je rada pila. Truplo utopljenke so prenesli v mrtvašnico k sv. Krištofu in se bode obduciralo.

— (Dokazi mile jeseni) nam dohajajo z raznih strani v veliki množini. Gosp. Marija Kaiser iz Ljubljane nam je prinesla velik šopek svežih jagod, nabranih v tivolskem gozdu, gosp. I. R. pa raznih cvetic. Isto tako so nam poslale prijateljice našega lista iz raznih krajev dežele vsakovrstnih cvetic. Po toliki ljubeznivosti kar ginjeni, se toplo zahvalujemo vsem cenjenim damam.

— (Iz Tržiča) se nam piše: Ker klerikalna stranka na vseh krajih ruši spravo, zatoraj tudi v Tržiču nečejo zaostati in proti določbi pravih pogodb enujejo konsumno društvo in to členi „katoliškega izobraževalnega društva sv. Jožefa v Tržiču“. Da jih v stvari pouči, je prišel v Tržič zadnji nedeljo vinotoka urednik „Glasnika“. Akoravno je tukaj, v tako majhnem kraju, okoli 24 trgovcev in branjevcev in so vse te kupčije v rokah domačinov, klerikalcem se vender zdi potrebno, jim ustvariti novo konkurenco.

— (Nezgodna na železnici.) Pri Višmarjih je tovorni vlak železniškega čuvaja Ivana Tenjo podrl in ga na glavi težko poškodoval.

— (Iz Novega mesta) se nam piše 10. novembra: Notica Vašega poročevalca glede našega novega velikega železnega mostu, katerega se nahaja v listu št. 256 iz dne 8. t. m. ni povsem istinita. Most namreč še danes ni odprt in ni promet izročen. Stvar je pa taka-le: Prošlo soboto, 5. t. m., bil je most istinito dovršen. Popoldne nataknil je naš gospod nadinženér W., kateri je celo delo vodil, cilindar. Vrgel se je v črno obleko ter utaknil v gumbnico šopek. Tako praznično opravljen in okinčan vsedel se je v svoj voz. Kočijaž in konja, vsi bili so istotako s šopki okinčani. Na mostu pritrditi je pustil g. nadinženér na obeh dveh koncih ter v sredi nekaj cesarskih ter narodnih zastav. Na vsak konec mostu postavil je dva praznično opravljenega, namreč gosp. cestnega pisarja in cestnarja, po domače Logarja. Na to pripeljal se je gospod nadinženér, peljal se je čez most ter nazaj — pri tej priliki sta mu cestni pisar in cestnar salutirala — in na obeh dveh koncih mostu je zapil: „Zdaj je pa most odprt!“ In res, v soboto popoldan, ter celo noč od sobote na nedeljo, in tudi v nedeljo zjutraj do 9. ure, hodilo ter vozilo se je že po novem mostu. Starega lotili so se že v soboto popoldan podirati. No — v nedeljo ob 9. uri zjutraj prišli so pa tesarji, kateri so iz novega mostu vse zastave pobrali ter ga zopet tako zaplankali, da ni bilo več mogoče po njem ne hoditi, ne voziti. In tak je novi most še danes 10. t. m., in tak bode kakor se sliši še nekaj dni. Zdaj se hodi in vozi zopet po starem mostu, kateri je na jednem koncu že toliko podrt, da niti popolnoma varen ni. Da je temu tako prišlo, vzrok je gospod nadinženér sam. On je namreč popolnoma pozabil, da bi morala viša oblast, ne je on, mostu prometu izročiti in to po dovršeni kolavdaciji. Ker je na to pozabil, opozorilo ga je na pravo postopanje c. kr. okrajno glavarstvo s tem, da je novi most zopet zaplankati ukazalo.

— („Planinski glas“ v Rovtuh) ima v nedeljo 13. t. m. ob 3. uri popoldne v šoli svoj občni zbor. Vzpored: Volitev novega predsednika, nasveti in slučajnosti.

— (Osebnost.) Gosp. dr. V. Gregorič je imenovan okrožnim zdravnikom v Ribnici pri Mariboru.

— (Za mesto namestnika v Gradcu) so se baje, kakor javljajo „Edinosti“ z Dunaja, jeli množiti kandidatje. Prvi je bil predsednik kranjski baron Hein, potem se jelo govoriti o deželnem predsedniku šlezkem, grofu Člaryju, ki naj bi šel popravljat trde pangermanske glave v prestolnici Štajerski, a sedaj se še šepeta o grofu Goëssu, namestniku tržaškem. Za slučaj, tako nadaljuje naš vir, da bi grof Goëss res odpotoval v Gradec, pride v Trst namestnikovat g. baron Hein iz Ljubljane. Sicer pa povdarja naš vir, da ne more jamčiti za istinitost tega poročila, ali zatrditi more, da je došlo od zanesljive strani.

— (Celjskega pevskega društva) Martinov večer bode s prijaznim sodelovanjem slavne slovenske celjske godbe, pod vodstvom g. A. Munda v nedeljo, dne 13. novembra t. l. v veliki dvorani „Narodnega doma“. Na vsopredju je godba, petje, predstava veseloiger „Gluh mora biti“ in „Berite Domovino“ in prosta zabava. Izžrebala se bode Martinova gos, srečne doba se brezplačno pri blagajnici. Začetek točno ob polu 8. uri zvečer. Vstopnina: Za člene slovenskih društev ter njih rodbino 20 kr. za osebo, za nečlene 40 kr. za osebo, za rodbino 1 gld. Preplačila se hvaležno vsprejemajo. Slavno občinstvo se uljudno prosi, da blagovoli točno ob pol 8. uri priti, da ne bode vspeored motilo, ker bodo v dvorani mize postavljene.

— (Kako nemška gospóda ravna s kmeti?) „Mir“ poroča: Pred nedolгим časom je prodal kmet Krištan v Beli svoje posestvo grofu Thurnu. Zdaj pa zopet kmet Mlečnik baronu Bajlu svoje 93 oravlov obsejajoče posestvo za 5500 gld. Tako žalostno gospodarijo pri nas! Predlanskim letom že je kupil baron veliko posestvo kmeta Štefana, Mlečnikovega sosedu. V pogodbi je Štefan izrečno zahteval, naj ostanejo vsi poti in mostovi, kakoršni so zdaj. Pa pogodba je bila kajpak nemško spisana, kmet je ni razumel, podpisal kar so mu predložili in oni so delali, kar so hoteli. Letos pa potrga baron most, ki pelje od Mlečnikovega posestva čez Belo na cesto. Reka Bela je tam kake tri metre niže od ceste in ob obeh bregovih je napravljen visok zid. Tam čez je bil do zdaj most, in kakor pojmiyo najstarejši ljudje, že dalje kakor sto let, ker stara cesta je peljala čez ta most in šla ob desnem bregu Bele proti Jezerskem. Ta most je dal odstraniti letos baron. Kmet Mlečnik se je seveda potegoval za svojo pravico do mostu, ker to je jedni pot ki pelje čez njegovo polje in travnike do ceste v Železno Kaplo. Pa zastoj. Pride komisija, baron, sodnik in notar. Določili so nasproti Mlečniku: „Svet, kjer stoji most, ni tvoj, torej nimaš pravice do mostu“. On njim reče: „Če pa kdo umrje od nas, kam naj spravimo mrliča? Po stezi čez pečevje ga ne moremo nositi, sicer lahko mrlič živega ubije, kakor v Kortah“.

Sodnik: „Ohranite ga doma, če hočete“. Tako govorijo in ravna s kmeti. Mlečnik je bil zaradi tega prisiljen prodati posestvo. Kaj hoče brez pota in mostu? Vrh tega je moral še plačati stroške za komisijo!

— (Nečuvstvo.) „Fco del Litorale“ in „Triester Zeitung“ poročata, da so se 8. t. m. učitelji in učenci zbrali v novem šolskem poslopju, katero je napravilo društvo „Sloga“. Ko se je začel poduk, prišla je v šolo policijska komisija v spremstvu primerne števila redarjev in razgnala učence in učitelje, češ, da ni še dovoljena poraba tega v ulici „della Croce“ ležečega šolskega poslopja!

— (Občinske volitve v Voloski) so se vršile že pred več meseci, a novi odbor se še doslej ni mogel konstituirati. Kriva je tega vlada. Italijani se občinskih volitev niso udeležili, pa so vzlic temu proti njim podali pritožbo. Ta je najprej dlje kakor mesec dni ležala pri okrajnem glavarstvu, zdaj pa tudi že dlje kakor mesec dni leži pri namestništvu. „Naša Sloga“ svetuje županstvu, naj se radi tega postopanja političnega oblastva pritoži na ministrstvo.

— (Razpisane službe.) Na 4razrednici v Loškem potoku pri Kočevju II. učno mesto s porobo sobe in kuhinje. Prošnje do 20. t. m. pri okr. šolskem svetu v Kočevju. — Na 2razrednici v Doberniku pri Novem mestu mesto nadučitelja. Prošnje do 20. t. m. pri okr. šolskem svetu v Novem mestu. — Pri Radovljici šolske ok. sodišču mesto kancelijskega pomočnika, ki opravlja manipulacijska opravila. Nastop s 1. decembrom t. l. Prošnje takoj na okr. sodišče v Radovljici.

* (Zemlja se je odprla.) Pred nekaj časa je blizu Sobotice na Hrvaškem neki kmet iz občine Šandor oral z dvema konjema na svoji njivi. Najedenkrat se je pred njim odprla zemlja in pogoltnila oba konja. Samo plug je ostal na njivi. Orač se je silno prestrašil. Toda ko je prišel bližje, se je pričel, da sta padla konja v 6—7 metrov globok prepad. Jeden konj je utonil v vodi, drugega so rešili. Orač je že trideset let lastnik njive. Ljudje prihajajo sedaj na njivo, da vidijo čudni prepad.

* (Grozen samomor.) Iz Liberec na Češkem poročajo, da si je neki Gustav Ullmann položil dinamitno patrono v usta, katero je z užigalno vrvico zažgal. Povod temu strašnemu činu je bila bajne nezdravljiva bolezen.

* (Jernej Turazer.) Mej najznamenitejšimi in z najlepšimi vspehi v Avstriji in v Nemčiji poslednji čas igranimi dramami je bila Filip Langmannova drama „Jernej Turazer“. Pisatelj je zajel snov iz življenja; pripovedoval mu jo je znanec, ki je poznal sam ljudi, kateri nastopajo v igri. Te dni pa je prišel k pisatelju neznan delavec ter se mu predstavil: „Jaz sem Jernej Turazer. Zapri so me v ječo, ker sem — kakor je popisano v vaši drami — iz sočutja krivo pričal.“ Langmann je seveda obdaril model svoje krasne drame.

* (Pevka za pevce.) Slavna pevka Lili Lehman, ki je navdušena članica društva za varstvo živalij, agitira s posebnim, ilustriranim listom proti temu, da nosijo dame na klobukih mrtve tiče pevce, ki bi človeštvu sicer mnogo koristile ter poživljali naravo s petjem. Tičja zagovornica trdi, da so vse dame, ki nosijo tičke na klobukih surove, neusmiljene ter brez okusa.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Cast. rodbina dr. Bleiweis vitez Trsteniški v Ljubljani 10 kron mesto venca na krsto vrle domoljubkinje gospe Pavle Martinakove. — Gdčna. Pavla Deisinger 12 kron, nabrala v veselji družbi pri „Žoržu“ v Škofji Loki, pod geslom: „Narodnost na jeziku, denar v žepu“ — G. prof. Ilešič 7 kron, zložila „vesela družba v Kreftovih gorica“ — Skupaj 29 kron. — Živel rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Književnost.

— Družba sv. Mohorja. Z razpošiljanjem družbenih knjig smo ravnakor pričeli. Razpošiljatev se je nekoliko zavlekla zaradi raznih zaprek, ki se navadno le prerade vsako leto pojavljajo, in ker je imela tiskarna letos s knjigo „Naš cesar“ zaradi večje oblike in mnogih podob podvojeno delo. Upamo pa, da bode baš ta knjiga po lepi vsebini in krasni zunanji obliki razveselila vse ude, in da bode Slovincem trajen spomin petdesetletnice našega ljubljenelega, toliko skušanega cesarja! Knjige razpošljejo se letos posameznim škofijam po tem redu: 1. goriška, 2. krška, 3. tržaška, 4. sekavska, 5. somboveljska, 6. senjska, 7. poreška, 8. razni kraji, 9. ljubljanska, 10. lavantinska, 11. zagrebška, 12. Amerika in Afrika. Cenjene gospode poverjenike, katerim se knjige pošiljajo, nujno prosimo, naj takoj, ko dobijo „aviso“, pošljejo po nje na pošto ali železniško postajo, da ne bode sitnih reklamacij, ki provzročujejo samo zamudo in nepotrebne stroške. Poštne stroške morajo častitim poverjenikom povrniti posamezni

udje. One gg. poverjenike, ki dobivajo svoje knjige neposredno v družbeni tiskarni, prosimo naj čim preje pošljejo po nje, da nam zaboji ne zastavljajo prostora, katerega nam itak primanjkuje na vse strani. Odbor se bode po svojih močeh potrudil, da udje sedaj knjige čim preje dobé v roke. — Romajte torej knjige v toli častnem številu po vsem Slovenskem. Budite rojake, poučujte jih, zabavajte in razveseljajte jih ter vneajte v srce njihovih ljubezen do Boga, domovine in cesarja! — V Celovcu, dne 8. novembra 1898. — Odbor.

— „Učiteljski Tovariš“. Štev. 32 Vsebine: Položaj primorskega učiteljstva. — Jakob Dimnik: Potreba III. mestne deške šole v Ljubljani. — Fr. Orožen: Ustavoznanstvo. — Naši dopisi. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. — Gospodarski program.

Telefonična in brzojavna poročila.

Gorica 11. novembra. Magistrat je politično društvo „Sloga“ obsodil na globo 100 kron, ker za svoje novo šolsko poslopje ni izposlovalo prej prebivatnega dovoljenja, predno jo je otvorilo.

Dunaj 11. novembra. Izvrševalni odbor je imel danes dopoldne sejo in jo bo imel tudi popoldne.

Dunaj 11. novembra. Proračunski odsek je imel sejo, v kateri je udaljeval razpravo o regulaciji plač drž. slug.

Dunaj 11. novembra. Avstrijska kvotna deputacija je sklicana na sredo 11. t. m. na sejo.

Dunaj 11. novembra. Pododsek za trgovinsko in carinsko pogodbo je imel danes sejo in rešil več paragrafov do vstevšega § 19. Daljša razprava se je unela o krošnjarstvu.

Dunaj 11. novembra. Uradno se razglašja, da je vlada razveljavila izjemno stanje v Gališki za 15 okrajev, in da ostane le še v osmih okrajih v veljavi in sicer v tistih, kjer še niso končane sodne preiskave radi nemirov. Čim končajo sodišča svoje delo, se izjemno stanje tudi v teh okrajih razveljavi.

Praga 11. novembra. Včeraj so bile zopet male demonstracije pred nemško kazino.

Budimpešta 11. novembra. Opoziciji je zmanjkalo gradiva za obstrukcijo in se je zato polastila Hentzjeve afere. Članek v „Armeeblattu“ proglašja za izzivanje Ogerske in bo Kossuth radi tega članka vlado interpeliral.

Budimpešta 11. novembra. Štefan Tisza je izjavil v današnji seji poslanske zbornice, da si šteje vladna stranka v dolžnost, podpisati Banffyja z vsemi silami. Koloman Tisza bo v soboto imel velik govor o položaju.

Geneve 11. novembra. Sinoči ob 7. uri je sodišče razglasilo razsodbo proti Luchenniju. Morilec je bil obsojen na dosmrtno ječo. Ko so mu naznanili razsodbo, je Lucheni vskliknil: „Žvela anarhija!“ „Smrt aristokratom!“

Atene 11. novembra. Novo ministerstvo je sestavljeno, predsedstvo je prevzel Zaimis.

Berolin 11. novembra. V Beyratu je policija prišla na sled nekim anarhistom, ki so nameravali atentat na cesarja Viljema, in sicer v nemški bolnici, katero je cesar obiskal.

Narodno-gospodarske stvari.

— Dobavna razpisa. C. kr. trgovinsko ministerstvo naznanja trgovinski in obrtniški zbornici, da se vrši vsled razglasa kr. rumunskega vojnega ministerstva dne 14. novembra 1898 v istega sanitetnem oddelku javna dražba za dobavo 15.000 m platna za šotore, 7200 m platna za podlago, 2600 m platna za častniške in operacijske šotore. Natančnejši pogoji so na ogled pri omenjenem rumunskem ministerstvu. — C. in kr. terezijanska vojaška akademija poslala je trgovski in obrtniški zbornici razglas v svrhu dobave stvari, ki se bodo rabile za gojence te akademije, ki stopijo v ces. in kr. vojsko kot častniki. Mej temi stvarmi so: čake, čelade, črevlji, sablje, brisače in robci, ročni kovčegi, rokavice, kukala, srebrne žepne ure itd. Pismene in kolekovane ponudbe naj se vpošljejo z dotičnimi uzorci vred do 22. novembra 1898 do 12. ure dopoldne komandantu c. in kr. terezijanske vojaške akademije v dunajskem Novem mestu. Natančnejši pogoji se lahko upogledajo v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani; na željo se pa tudi upošljejo prepisi dotičnega razglasa.

Danes „Jour-fixe“.

Razgovor.

Celo v javnih lokalih se zdaj puši iz pip, ker „Mörathon“ dela tobak tako dobro dišeč in zdravju ugoden, da se lahko kaditi iz pipe, ne da bi se z nadležnim duhom nadlegovalo obližje. „Mörathon“ paralizuje nicotin in dela pušenje zdravju jako ugodno.

Melusine mazilo za lice

odstranjuje v najkrajšem času vsakovrstne pogo, lišaje in mozolčke (spušcaje). — Popolnoma neškodljivo. 1 lonček 35 kr.

Higien. medicinično milo

zraven 35 kr. (387—37)

== Jedina zaloga ==

deželna lekarna Ph. Mr. M. Leusteka
Ljubljana, poleg mesarskega mostu.
Telefon šte. 68.

Štev. 22. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 884.

V soboto, dné 12. novembra 1898.

Prvič v sezoni:

Vojna v miru.

Veseloigra v 5 dejanjih. Nemški spisala G. pl. Moser in Fr. pl. Schönthan. Režiser g. Rud. Inemann. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek ob 7/8. uri. Konec po 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester c. in kr. pešpolka št. 27. V torek, dné 15. novembra: „Halka“. Opera Stanislava Moniuska.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jakoba Znidaršiča zemljišče vlož. šte. 178 kat. obč. Dolenja vas, cenjeno 1713 gld. 10 kr. in 80 gld., in Jožefu Štruklja posestvo vlož. šte. 31 kat. obč. Štruklja vas, cenjeno 3700 gld., 10 gld. in 18 gld., oba dné 14. novembra v Cerknici.

Zemljišče vlož. šte. 1 davč. obč. Dražgoše, cenjeno 3884 gld., in zemljišče vlož. šte. 156 davč. obč. Železniki, cenjeno 360 gld., dné 16. novembra v Škofji Loki.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Novembar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
10.	9. zvečer	741,4	9,8	sl. jug	oblačno	
11.	7. zjutraj	741,4	9,2	sl. jug	oblačno	0,0
	2. popol.	740,7	11,4	sl. jug	del. jasno	

Srednja včerašnja temperatura 9,7°, za 4,8° nad normalom.

Dunajska borza

dre 11. novembra 1898.

Skupni državni dolg v notah	101 gld.	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	80	„
Avstrijska zlata renta	119	70	„
Avstrijska krona renta 4%	101	35	„
Ogerska zlata renta 4%	119	60	„
Ogerska krona renta 4%	97	80	„
Avstro-ogerske bančne delnice	914	—	„
Kreditne delnice	353	75	„
London vista	120	60	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	92 1/2	„
20 mark	11	78	„
20 frankov	9	55	„
Italijanski bankovci	43	85	„
C. kr. cekini	5	68	„

Dné 10. novembra 1898.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	165 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	—	„
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	139	—	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlasti zast. listi	98	10	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	155	—	„
Ljubljanske srečke	23	—	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	24	50	„
Kreditne srečke po 100 gld.	200	50	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	560	—	„
Papirnati rubelj	1	27 1/4	„

Trgovski pomočnik

špecerijske vrste išče mesta za tukaj ali drugod. (1752—1)

Usojam si

p. n. občinstvo uljudno opozarjati, da vse ponaredbe

pristnega „Mörathona“

brezozirno zavrne, ker le to paralizuje nicotin, dela kadenje prijetno in okusno in je zdravju jako ugodno. III. (1675—1)

Dobiva se tam, kjer stoji „Mörathon“ na plakatu. 12 malih zavojev (à 10 kr.), ali 4 veliki à 30 kr.) s povzetjem franko 1 gld. 26 kr.

Th. Mörath

medicinalna drogerija „Pri bobru“

Gradec, Jakominigasse 1.

Glavna zaloga v Ljubljani: Fr. Pettauerjeva drogerija.

Josip Martinak, c. kr. deželnega sodišča svetnik, vitez Franc-Josipovega reda, naznanja potrtega srca v svojem in v imenu svojih hčer Mile in Fine ter svoje unukinje Pavle Knezove vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prezalostno vest, da je njega ljubljena soproga, oziroma mati in stara mati, gospa

Pavla Martinak rojena Arcé

danes, v četrtek, dné 10. novembra t. l., po kratki bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v starosti 53 let izdihnila svojo blago dušo.

Sprevod predrage rajne bode v soboto, dné 12. novembra, ob 4 uri popoldne od hiše žalosti, na Poljanski cesti št. 7, na pokopališče k sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v različnih cerkvah.

V Ljubljani, dné 10. novembra 1898.

(1754)

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljaven od dné 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiš
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetter na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein Zell ob jezeru, Inmost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejceva, Plzenj Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto iz v Kečevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiša. Ob 5. uri 46 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejceva, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inmosta Zella ob jezeru, Lend-Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca Pontabla. — Proga iz Novega mesta in Kečevja. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. (1044)

Sprejme se takoj (1743—3)

spreten uradnik

v notarski pisarni v Ložu.

Posušene jedilne gobe

(1753—1)

kupuje v vsaki množini

Emil Gifka, Praga, Mestni park.

50 veder

dobrega malkoškega vina

proda

(1736—2)

Mokronoška graščina na Dolenjskem.

Stavbinski risar

(Bauzeichner)

z mnogoletno prakso, govoreč slovenski, hrvatski in nemški, želi svoje mesto premeniti.

Ponudbe prosi pod adresno: S. A. Zagreb, Jurišičeva ulica 20. (1732—2)

Zahvale.

Spoštovani gospod!

Zahvaljujem Vas, da ste mi poslali tako izvrstno zdravilo proti kašlju in prsobilju. Porabil sem jedno steklenico trpotčevega soka, pa sta mi kaselj in prsobilje skoro prestala. Pošljite mi takoj še 3 steklenice vašega izvrstnega trpotčevega soka in 2 zavoja čaja proti kašlju.

Z veselošpovanjem

V Divači, 19. oktobra 1897.

Vaš zahvalni

Jakob Suppan.

Trpotčev sok (Spitzwegrich-Saft), ki tako izvrstno deluje proti kašlju, prsobilju, hripavosti, teškemu dihanju in proti starim boleznim, dobiva se vedno svež v lekarni k Zrinjskemu. H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Naj vsakdo pazi na zaščitni znak, ker samo oni trpotčev sok je iz moje lekarnice, ki ima na steklenici sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega.

Cena steklenice trpotčevega soka s točnim navodilom 75 novč.

S trpotčevim sokom je dobro rabiti tudi gorski čaj proti kašlju.

Cena 1 zavoju gorskega čaja proti kašlju s točnim navodilom 35 novč.

Jedno in drugo pošilja se vsaki dan po poštne povzetju. Kdor denar naprej pošlje, naj za vožni list in kiščico priračuni 20 novč.

Lekarna k Zrinjskemu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Cenjeni gospod lekarničar!

Pred kratkim časom naročil sem pri Vas jedno steklenico krepilnih švedskih kapljic; iste so meni in mojim znancem tako dobro delovale, da se moram Vam na tem dobrem zdravilu najtopleje zahvaliti. Izvolite mi za moje znance še tri steklenice po 80 novč. s poštnim povzetjem poslati.

Modruš, 26. maja 1898.

S spoštovanjem

Vid Zantić.

Prave krepilne švedske kapljice delujejo izvrstno proti vsem žilodnim boleznim, popravlja prebavo, čistijo kri, okrepljuje želodec. Te kapljice ozdravijo vse bolezni želodca in črev, a dobi se dober tek.

Paziti je treba na zaščitni znak, ker samo one krepilne švedske kapljice so iz moje lekarnice, ki imajo na steklenici sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega.

Cena 1 stekl. krepilnih švedskih kapljic s točnim navodilom 80 novč.

Pošilja se vsaki dan s poštnim povzetjem.

Kdor denar naprej pošlje, naj za vožni list in kiščico priračuni 20 novč.

Lekarna k Zrinjskemu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Naročbe, ki iznašajo 5 gld. in več, se pošiljajo franko.

Zahvale.

Veselošpovani gospod!

Moja žena ležala je tri mesece valed trganja in kostiholi. Ona je začela upotrebljavati vaše „mazilo proti kostiholi“, vstala je tretji dan, danes pa, hvala bodi Bogu, hodi. Zahvaljujoč se Vam za to izredno mazilo, ostajem

V Strmen pri Stubici, dné 22. aprila 1898.

sluga pokoren

Bartol Lisički.

Mazilo proti kostiholi (Fluid) je jako dobro zdravilo proti trganju in kalamu v kosteh, revmatizmu, bolečinam v križicah, proti prehlajenju pri prepihu i. t. d. Mazilo ojači izmučene žile, ter krepki starce, kateri trpé na slabosti nog.

Vsaka steklenica mora biti previdena z zaščitnim znakom, to je s sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega, ker samo ono mazilo je iz moje lekarnice, ki nosi ta zaščitni znak.

Cena jedni steklenici mazila proti kostiholi s točnim navodilom 75 novč.

Vsaki dan se razpošilja s poštnim povzetjem.

Kdor denar naprej pošlje, naj za vožni list in kiščico priračuni 20 novč. (1583—6)

Lekarna k Zrinjskemu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.